

[Handelsministeren.]

vember, er det ikke muligt at udsætte Vedtagelsen af det her foreslaaede ret længe.

De to første Stykker i § 2 svarer til den nugældende Lovs § 2. Sidste Stykke er et Uddrag af en Bestemmelse i den gældende Lovs § 3, hvorved Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres, fastslaas. Paragraffen foreskriver i øvrigt, at der skal tilvejebringes en Overenskomst med Nationalbanken, hvorefter denne forpligter sig til, saa længe den er fritaget for at indløse sine Sedler med Guld, at handle i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær med Hensyn til Bankens Handel med Valuta og dermed i Forbindelse staaende Forhold. Samtidig forpligter Banken sig til at afgive til Staten den Fortjeneste, som den maatte opnaa ved Fritagelsen. Ogsaa denne Paragrafs Bestemmelser maa anses for nødvendige, og intet begrundet en Fravigelse derfra, idet der ikke, siden Bestemmelsen første Gang fik Lovkraft, er ændret i de Forhold, som den tager Sigte paa. Ganske det samme gælder Lovforslagets §§ 5, 6 og 7, der ikke indeholder nye Bestemmelser eller Bestemmelser, der atviger fra, hvad man hidtil har anset for paakrævet.

Om §§ 3 og 4 gælder i Virkeligheden det selvsamme, men da disse Paragraffer er anderledes end de tidligere Paragraffer, hvad enkelte Bestemmelser angaar, skal jeg kort omtale deres Indhold og navnlig § 3. Den indeholder foruden den almindelige Bemyndigelse, der hidtil har været givet Ministeren til at træffe importregulerende Foranstaltninger, desuden en Bemyndigelse for Ministeren til at søge en Ordning tilvejebragt med Importørerne angaaende Indførsel af Varer, hvis Indførsel er af særlig Betydning for Opretholdelsen af Landets Handels- og Betalingsbalance, samt til om fornødent at centralisere Indkøbene af enkelte, særlig vigtige Varer. Disse to Bestemmelser er faktisk paa Beføjelsernes Omraade det eneste nye i Lovforslaget, og Hensigten med Bestemmelserne er, hvad Rigsdagen intet Øjeblik kan være i Tvivl om, at faa Mulighed for om fornødent at kunne bestemme, hvor vigtige og for vor Samhandel særdeles betydningsfulde Varer skal købes. Andet og mere ligger der ikke i Paragraffens Ord.

Jeg maa bede det høje Landsting

forstaa, at det foreslaaede ene og alene tager Sigte paa at gøre det muligt for Regeringen under de forestaaende Forhandlinger med Udlandet at være saaledes rustet, at vi kan opnaa de bedst mulige Vilkaar for vor Eksport til Udlandet. Det er saare beklageligt, at Danmark skal se sig nødsaget til paa det handelspolitiske Omraade at ty til Metoder, der er vidt forskellige fra, hvad vi hidtil har anset for at være rigtigt. Men Verdenshandelen i dens tidligere Former er i Virkeligheden allerede nu en „saga blott“. Vi har for længe siden maattet gaa over til at tuskhandle, fordi Alverdens Lande har foretaget de mest drastiske Spærringsforanstaltninger overfor den frie Vareudveksling. Vil vi have Udsigt til at klare os overfor økonomisk Ruin, maa vi anvende vor Købekraft efter forud planlagte og systematiske Metoder. I modsat Fald er det en sikker Ting, at vi, hvad vor Økonomi angaar, vil gaa vor Undergang i Møde med sikre og stærke Skridt. Jeg behøver blot at henvise til, hvad andre Stater foretager sig paa det handelspolitiske Omraade, for at overbevise om Rigtigheden af, hvad jeg her siger. Selv i de Lande, hvor man har de højeste Toldmure, kan disse ikke værne mod Vareoverflod, og derfor kontingenterer man Importen, uagtet man har usædvanlig; jeg kan godt sige unormalt høje Toldmure. Man bestemmer, ligesom vi har maattet gøre det i de sidste Maaneder, hvor meget der maa importeres, og en Fravigelse derfra er ikke tænkelig, saa længe den verdensøkonomiske Stilling, som vi staaar overfor, og som vi har maattet indrette os efter, i det væsentlige er uforandret.

Jeg læste ganske vist for et Par Dage siden i Pressen en Meddelelse om, at nu var Belgien blevet træt af Restriktionerne, nu skulde den frie Handel genindføres i Belgien. Adskillige Blade bragte ganske naturligt en Lovprisning heraf; de saa i det, man her mente at staa overfor, noget i Retning af en Lysning. Men efter at jeg nu har set, hvad det er, der foreslaas ændret i Belgien, kan jeg kun sige, at om nogen Ændring til fri Handel er der ikke Tale. Hvad der er Tale om, er, at Belgien ikke længere vil fordele sit Kontingent til forskellige Lande, den belgiske Stat vil overlade til Importørerne selv at bestemme,